

2017. május 31. szerda

Jn 17, 11b-19

„Áadtam nekik tanításodat... Nem azt kérem tőled, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól.”

A Teremtő Atyához visszatérni készülő Jézus imáját közvetíti nekünk az evangélista. A tanítványokért imádkozik, azokért az emberekért, akik vele voltak életének utolsó három évében, akiknek mindent tudtul akart adni, s akiktől most búcsúznia kell.

Számvetést készít: milyen eredménnyel sikerült átadnia nekik az üzenetet, amit az Atyától hallott?

Legbelsőbb körébe, közösségébe olyan embereket válogatott, akik nagyon fogékonyak voltak az örömhíre. Mindnyájukat elkápráztatta a Jézustól hallott tanítás, amely előbb-utóbb világossá tette számukra, hogy a Teremtő Isten Országja nem ebből a világból való. Mégis itt, ebben a világban kell helytállniuk. Akkor is, ha tapasztalniuk kell, hogy ebben a világban mindig idegenek, elutasítottak, „gyűlöltek” lesznek.

Ennek a világnak - tapasztaljuk - része a Gonosz is. Vagy csak van gonosz része is? Akár így, akár úgy, ahogy a világban vagyunk mi, úgy van bennünk – a világ részeként – a gonosz is.

Jézus tudja, hogy bár idegenek vagyunk ebben a világban, mégis e világ fontos, kikerülhetetlen színtere az Életnek. A gonosztól, a világ gonoszságától azonban óvakodnunk kell! Mert a gonosz nehezen lebontható falat épít közénk és a Teremtő közé. A gonosz az örömhíre mégoly fogékony emberek szívébe is képes beköltözni (Júdás!). Hiába az elkápráztatott, a tanítást befogadó elit csapat, Jézus óvó szeretete, ha nem az Atyától kapott üzenetre figyelünk, elveszhetünk! Az Atyától kapott igazság megőrzését ápolni, óvni kell, mert bizony könnyen válhatunk mi is a kárhozát fiává.

Bajnokné Benyhe Judit (Budapest)